

Danslek ur Op. "Ran".

W. Peterson-Berger.

Arr. David Wikander.

Con moto grazioso (*quasi polacca*).

Tenor I
II

Bas I
II

p

Nu vil - ja vi le - ka med lö - jen och lust och

mf

svänga oss och ni - ga och bu - ga. Så månget li - tet hjär - ta skall få

mf

mf

prö - va en dust mot blic - kar, som kär - li - gen tru - ga. Så

p *mp*

mf *p* *mp*

månget li - tet hjär - ta skall be - stån - da en strid mot

be - stån - da en strid mot

hän - - - der, som djärvt mån - de tryc - ka, och

hän - - - - - der, som djärvt mån - de tryc - ka,

hän - der, som djärvt mån - de tryc - - ka, och

mång-a rö - da läp - par sko - la bed - ja om grid*) och

und - få den lju - vas - te lyc - ka. Kom käm - pa och vinn, lev
Kom käm - - - pa och vinn, lev

lus - ti - ga da - gar, den vän - nen är min, som
lus - - - ti - ga da - gar, den vän - - - nen är min, som

bäst mig be - ha - - gar, tra la la la la la la
bäst mig be ha gar,

tra la la la. Men fjä - ri - lar svinga i lun - den. Och
la la la la. Och

*) grid: gammalsvenskt ord för pardon, nåd. Abr. L. 5515

ung - er - sven - nen gång - ar sig åt ha - gen så grön,
 ung - er - sven - nen gång - ar sig åt ha - gen så grön, i

kär - le - kens garn är han bun - den. Då mö - ter han den jung - fru han
 Då mö - ter han den jung -

äl - skar i lön och yp - par sin lå - ga på stun - den. Men
 fru han äls - kar i lön Men

jung - frun hon vand - rar ut - i tan - kar - na mång', hon
 jung - frun hon vand - rar ut - i tan - - - kar - na mång', hon

git - - - ter den suc - kan ej hö - - - ra, ty
 git - - - ter den suc - - - kan ej hö - ra,
 git - ter den suc - - - kan ej hö - ra, ty

blomst - ren på mar - ken och små fåg - lar - nes sång långt

mer hen - nes håg måste rö - ra. Tra la la la la
Kom käm - pa och vinn, lev

tra la la la
la
lus - ti - ga - gar, den vän - nen är min, som

la ————— tra la la la la la —————
bäst mig be - ha - gar, tra la la la la la la

tra la la la la la la ————— Och
tra la la la Men fjä - ri - lar svinga i lun - - - Och

ung-er-sven-nen gångar sig i för-väg med hast och

ung-er-sven-nen gång - ar sig i för-väg med hast och

den.

mp

bry-ter al-la ro-sor han kan fin-na.

Han sam-lar dem åt hen-ne u-tan

Han sam-lar dem åt hen - ne

ro el-ler rast:

En yn - nest han ak - tar att vin - na När

u - tan ro el-ler rast:

jung - frun det skå - dar, var - da ro - sor - na fler,

ty

ty

ro - - - sor - na fler, ty

fram på dess kin - der de spi - - ra. Dock

fram på dess kin - - - der de spi - ra. Dock

fram på dess kin - - - der de spi - ra. Dock

cresc.

gläds hon, och ung - er - sven - nen han - den hon ger. Sitt

cresc.

bröl - lop de nu mån - de fi - ra. Kom käm - pa och vinn, lev

Kom käm - pa och vinn, lev

lus - ti - ga da - - gar, den vän - nen är min, som

lus - - - ti - ga da - gar, den vän - - - nen är min, som

bäst mig be - ha - - - gar, tra la la la la la la

bäst mig be - ha - gar, tra la la la la la la

mf ritard.

tra la la la. Men fjä - ri - lar svinga i lun - den.

la tra la la